

**PORTFOLIO
OSKAR POLL
EESTI KUNSTIAKADEEMIA
VABAD KUNSTID
GRAAFIKA
2019**

Nimi: Oskar Poll
E-post: oskar.poll@gmail.com

Loominguline tegevus:

2019 - Tätoveerija Kuraditosin stuudios, Tallinn

2016 - 2018 Tätoveerija ArtoRich Studios, Rakveres

2017 -... Vabatahtlik töö, MTÜ Nähtamatud Loomad, disainiabi

Haridus:

2016 - ... Eesti Kunstiakadeemia, Graafika osakond

Ühisnäitused:

2018 - Tallinn Music Weeki "Tulevikutäht", Restoran ANNO, Tallinn

2018 - "Automaatne (anti)empaatia", ARS-i kunstilinnak

2018 - "Mütoloogiliste olendite anatoomia", Riisipere kultuurimaja

Muud projektid:

2018 - Lõõtsavägilased särgi kavand

2018 - MandoTrio logo ja albumi "Ilma sünnib" disain

2018 - River8 bändi logo

Töötan põhiliselt visuaalse kunstiga. Kuigi õpin Eesti Kunstiakadeemias graafikat, on minu peamiseks väljundiks kujunenud fotograafia. Läbivateks teemadeks teostes on tätoveerimine ning selle kultuuri käsitlemine ja erinevad sotsiaalsed ning poliitilised probleemid ühiskonnas. Selle tõttu mängib olulist rolli uurimus enne projekti (olenevalt projektist vahel rohkem, vahel vähem) ning alles siis hakkab sündima visuaalne osa.

Teos sündis vastusena tollase peaministri Taavi Rõivase arvamusele ajateenistuse kohta. Rõivas ise ei ole ajateenistust läbinud, kuid leidis, et teiste meeste jaoks peaks see olema kohustuslik. Sellega seose tekkis vastuolu: miks peaks tsiviilkodanik kaitsma riiki kui poliitik seda ei tee.

Selle tulemusena võttis autor aluseks USA patriootilise propaganda plakatite pealt tuntud “Uncle Sami”, mida kasutati nii I kui ka II maailmasõjas tsiviilisikute värbamiseks.

Teos "Life of Lasna" sündis seoses "Pop Up" projekti raames olnud workshopiga, mida juhendasid William Grill ja Anne Pikkov. Teose teemaks on Lasnamäe korterelamu, kus vaataja näeb iga korteri sees toimuvat. Iga korter on erinev ning sotsiaalselt kriitiline Eesti ühiskonna suhtes.

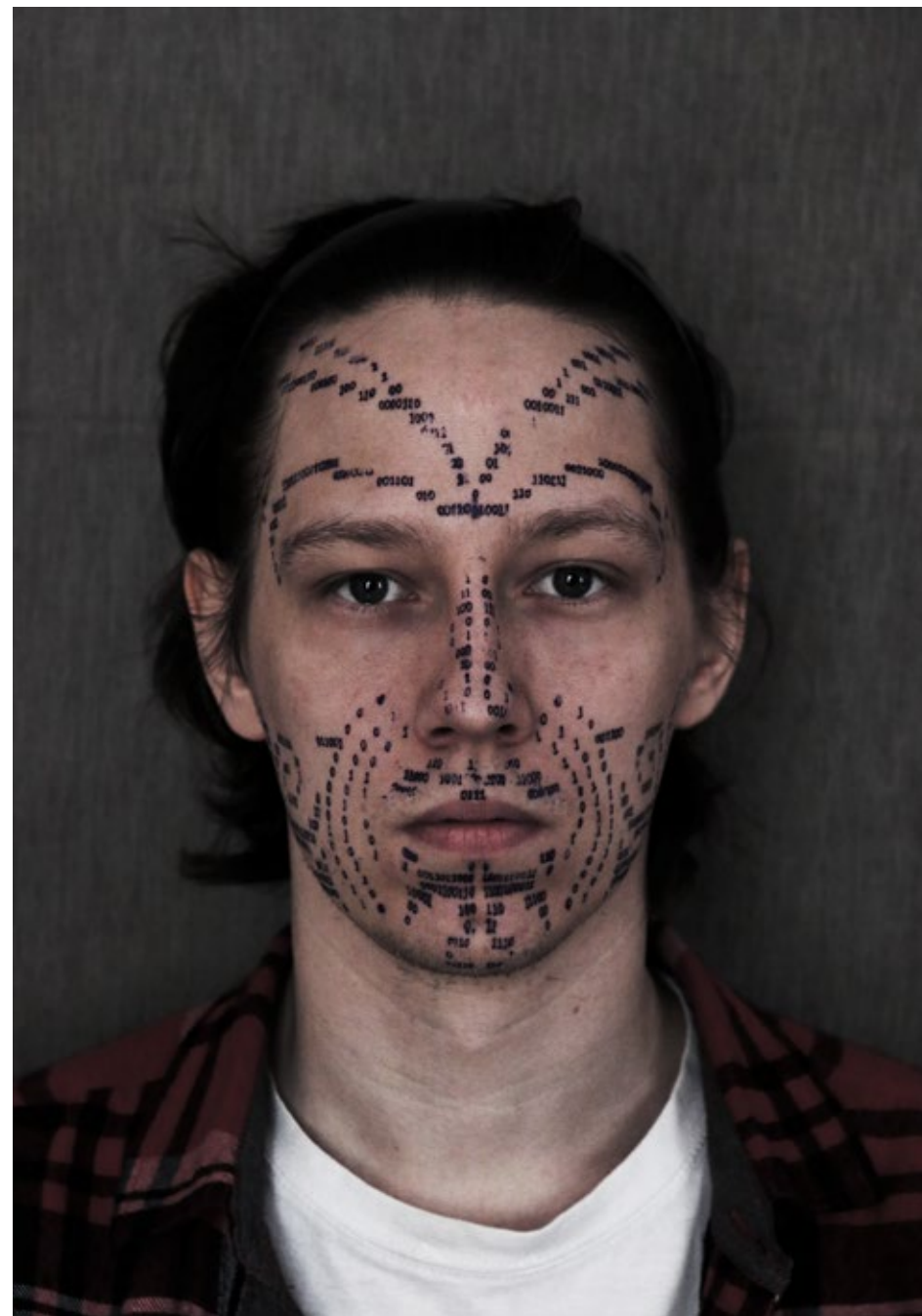
Teos “01001101 01001111 01001011 01001111” on inspireeritud kahte sorti märgistamisest: maooride *Ta Moko*’st ning süstematiseeritud riiklikust märgistamisest - isikukoodist. Tänapäevane isikukood põhineb Rene Carmille poolt loodud süsteemile, mis sai alguse Prantsusmaal Vichy režiimi ajal. Sarnast süsteemi kasutati Natsi - Saksamaa poolt ka koonduslaagrites, kus 1941.aastal alustati vangide sunniviisilist tätoveerimist identifitseerimise eesmärgil. Põhjus miks isikukood ja *Ta Moko* ühendati on see, et *Ta Moko* töötas maooride ühiskonnas täpselt nagu isikukood, see oli isikule nagu „pass“ ning näitas auastet, ühiskondlikku seisundit jm.

“01001101 01001111 01001011 01001111”

Fotoseeria, kleebitud kapale

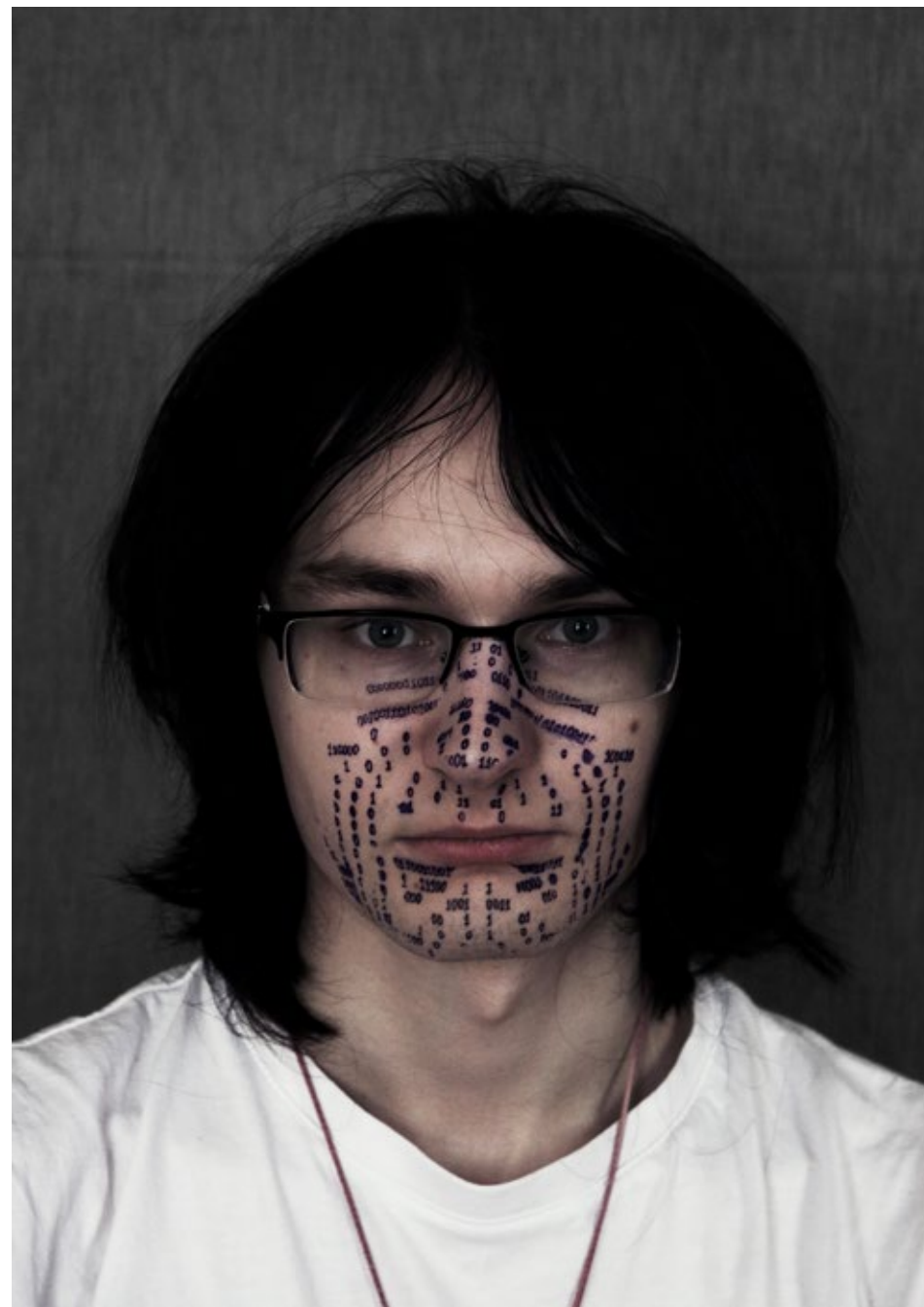
Juhendaja: Elin Kard

2018

Seeriast “01001101 01001111 01001011 01001111” 1/7

01001101 01001111 01001011 01001111 (2018)

Seeria inspiratsiooniks on võetud Eesti Rahvusaarhiivis Albert Truuväärti foto (EFA.204.0.262514), kus on näha vanglas kitarrimängivat kinnipeetavat. Suurem osa seeriast on teostatud graafikas, autoritehnikas, kus autor kasutas tätoveerimismasinat, et pilt plaadile kanda ning hilisemalt katsetas erinevaid viise, kuidas pildi sisu läbi erinevate tõmmiste edasi anda.

“Blatnoi”

10 pildist koosnev seeria.

Teostus segatehnikad

Juhendaja: Tõnis Saadoja

2018

Tätoveerimise kultuur Eestis on sarnaselt kogu Euroopa tätoveerimiskultuurile täis müüte ja valesti mõistmist (Angel, 2017), alustades James Cooki reisidega kuni lõpetades sellega, et tätoveerimine oli väidetavalt levinud ainult kriminaalide seas. Kindlasti ei saa väita, et kriminaalide seas ei olnud tätoveerimine levinud, eriti kui rääkida Nõukogude Liidu perioodist ning Eesti kontekstist, kuid väita, et tätoveerimine on omane ainult mingisugustele kindlatele kultuuridele ja ühiskonnakihtidele on pinnapealne. Tätoveerimine on levinud igasuguste rahvuste ja ühiskondlike klasside seas ning seda näitab ka ajalugu. Nimelt olid tätoveeringud nii Venemaa viimasel tsaaril Nikolai II (Keene, 2002) kui ka Taani kuningal Frederick IX ja samaaegselt madalamates ühiskonnakihtides nagu näiteks vangidel ja meremeestel. Piltidel on dokumenteeritud Eestis elavaid, eri rahvustest ja erineva taustaga inimesi, kellel on Nõukogude perioodil tehtud tätoveeringud. Selle perioodi tätoveeringutele keskendumise põhjuseks on asjaolu, et neid kandev põlvkond on vananemas ning kadumas. Nendega koos on kadumas ka nende tätoveeringud ja isiklikud lood.

Projekti näol on tegemist etnograafilise uurimusega, mille tulemuseks on arhiiv ja mille käigus autor kohtub ja vestleb isikutega kas avalikus ruumis või nende kodudes. Seetõttu on tätoveeringud pildistatud tänaval. Nägude dokumenteerimisest on hoidutud kahel põhjusel, esiteks asjaosaliste privaatsuse tagamiseks ning teiseks soov keskenduda tätoveeringutele, nende tähendustele ning sümbboolikale tätoveeritute endi jaoks.

Angel, Gemma 2017. Recovering the Nineteenth-Century European Tattoo - Lars Krutak, Aaron Deter-Wolf (eds.). Ancient Ink: The archaeology of tattooing. Seattle; London: University of Washington press, lk 107-129.

Keene, Donald 2002. Emperor of Japan: Meiji and His World, 1852-1912. Columbia University Press.

“Isa, ma lasin endale linnu teha”

Fotoseeria

Juhendaja: Oliver Laas

2019 -

